

[Ivar Nørgaard.]

Henry Christensen. Ingen af de herrer svarede på det direkte spørgsmål: er man tilhænger af en toldunion, eller er man modstander af det? Nu ved vi, at formanden og næstformanden i markedsudvalget er modstandere af det, men er de politiske ordførere for venstre og konservative tilhængere af det eller modstandere af det? Er de i uoverensstemmelse med deres valgte formand og næstformand for markedsudvalget? Det bør vi have klart at vide. Og så må vi jo opfatte det sådan, at de udelukkende vælger formand og næstformand i markedsudvalget ud fra det synspunkt, om de pågældende personer har evner til at lede et møde.

Alfred Andersen: Ja, jeg skal ikke starte en stor debat omkring fremmedarbejdernes problemer, men når statsministeren i sit svar til hr. Erling Dinesen siger, at vi skal vente, til det udvalg, man har nedsat, kommer med en pjece om et par måneder, så er det, jeg føler trang til at komme med en enkelt bemærkning til statsministeren.

Jeg var i går ude at se, hvordan fremmedarbejderne boede ude i Albertslund, og gennem dagbladene er vi også bekendt med, at Albertslund ikke er noget enestående tilfælde, der findes andre steder, hvor der også er dårlige boligforhold for vore fremmedarbejdere, og derfor for mig at se, så behøver man ikke at vente 2 måneder for at høre, hvad et udvalg siger. Det ligger allerede klart for os, at boligproblemet er et stort problem og et akut problem, som vel nok har krav på at blive løst som hastesag.

Vi har selvfølgelig i forvejen et boligproblem for vores egne arbejdere, og derfor kan det jo være svært at indpasse fremmedarbejderne i den boligmasse, vi i øjeblikket har. Derfor må man indstille sig på, at skal man løse boligproblemet for de fremmedarbejdere, vi har, og de fremmedarbejdere, som vort erhvervsliv fortsat ønsker vi skal have endnu flere af, så må man finde på en eller anden hurtig form for byggeri til afhjælpning af boligproblemet for fremmedarbejderne. Vi kender jo alle sammen problemet omkring krigsårene, hvor vi savnede en masse boliger til brunkulsarbejderne, som skulle ud at brække brunkul op i områder, hvor der i forvejen ingen boliger var. Her løste man hurtigt boligproblemet i

form af barakbyggeri eller andet, og jeg vil også håbe, at statsministeren her vil give tilsagn om, at vi er indstillet på en eller anden form for løsning, om det nu skal være barakbyggeri eller elementbyggeri, hvad ved jeg, men man kan ikke vente, til det bliver det almindelige boligbyggeri, som det er i øjeblikket; der må gøres noget ekstraordinært, og jeg håber, statsministeren er enig med mig i, at det er et problem, som man godt kan gå i gang med uden at afvente udvalgets betænkning.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Må jeg allerførst sige, at jeg er meget enig med hr. Per Hækkerup i hans betragtning om, at åbningsdebatterne ikke så gerne skulle komme til at ligne tidligere tiders finanslovdebatter for meget. Jeg føler mig overbevist om, at specielt hr. Per Hækkerup også er enig med mig i, at det, der i særlig grad har gjort, at denne debat til en vis grad har antaget denne karakter, er den omstændighed, at socialdemokratiet ud over hr. Per Hækkerup har følt trang til at sende 6 andre op og fremdrage en række specialemler og derved netop kommer til at gøre det, man gjorde i tidligere tiders finanslovdebat. Jeg føler mig helt overbevist om, at hr. Per Hækkerup og jeg er enige om, at her finder vi en væsentlig forklaring for denne debats vedkommende.

Må jeg så svare på en række af de enkelte problemer og spørgsmål, der er stillet. Inden jeg gør det, føler jeg lige trang til at sige i anledning af de bemærkninger, hr. Sigsgaard kom med om forholdene i Grønland og Grønlandstraktaten, at jeg ikke alene er uenig i det fortegnede billede, hr. Sigsgaard gav, men at jeg også er aldeles overbevist om, at hr. Sigsgaard her fremlagde en vurdering, som på ingen måde deles af den grønlandske befolkning. Jeg er aldeles overbevist om det. Og må jeg så føje til, at jeg synes, mit partis ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, gav det rigtige svar, at selvfølgelig skal regeringen være vågen for — og vil være det — at foretage korrektioner, når der opstår behov for sådanne, og at det bør gøres efter forudgående drøftelser og forhåbentlig enighed mellem den grønlandske befolkning og dens hjemlige repræsentanter og regeringen. Jeg kan i hvert fald sige, at hr. Sigsgaard ikke gavner nogen heldig ud-